

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 35772

за изменение в частта за разноските

гр. София, 16.09.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
закрито заседание на 16.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

като разгледа дело номер **700** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.176а АПК.

Образувано е по молба от 16.04.2026г. от М. Д. С. с искане да бъде изменено решение № 9037 от 06.03.2026., постановено по адм. дело № 700/2024г. по описа на АССГ, в частта за разноските, поради оказана на жалбоподателя по делото безплатна правна помощ, своевременно направено искане в жалбата и представен списък на разноските по чл.80 ГПК.

В предоставения срок за отговор от ответника, такъв не е постъпил.

Съдът, като взе предвид, че решение № 9037 от 06.03.2026г. е връчено на дата 03.04.2026г. на молителя чрез адвоката, както и че искането за допълване е подадено на дата 16.04.2026г., намира искането за допустимо.

Разгледана по същество, искането е основателно.

Видно от представените писмени доказателства, разноски се претендират на основание чл.38, ал.1, т.3 от Закона за адвокатурата, съобразно разпоредбата на чл. 8, ал. 3 от Наредба от Наредба № 1 от 09.07.04 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в размер на 9 144, 28 лв.

Претендират се и направените разноски за д.т. в размер на 50 лв.,както и 2 702,00 лв. за изготвените по делото ССЕ и СТЕ.

С решение № 9037 от 06.03.2026., постановено по адм. дело № 700/2024г. по описа на АССГ, е по жалба на по жалба на М. Д. С. е отменен РА № Р 22002222005867-091-001/19.06.2023 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., в частта, с която е изменен с Решение № 1766/14.12.2023 г. от Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ при ЦУ на НАП, на установеното задължение за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2016 г. в размер на 19 811 лева и е определен на 8 558,06 лв. в едно с лихвите за забава и е изменен същия в частта относно определените задължения за данък по чл. 48, ал. 2 ЗДДФЛ за данъчните периоди 2015 г. – 2020 г., като вместо определените с ревизионния акт задължения в размер на 13 171,15 лв. за 2015 г., 12 018,03 лв. за 2016 г., 8 659,68 лв. за 2017 г., 8 984,63 лв. за 2018 г., 5 862,61 лв. за 2019 г. и 3 332,29 лв. за 2020 г., е определен дължим данък

както следва: за 2015 г. – 5 102,67 лв., ведно със законна лихва за периода от 01.05.2016 г. до 19.06.2023 г. в размер на 3 666,45 лв.; за 2016 г. – 4 655,94 лв., ведно със законна лихва за периода от 01.05.2017 г. до 19.06.2023 г. в размер на 3 030,88 лв.; за 2017 г. – 3 354,88 лв., ведно със законна лихва за периода от 01.05.2018 г. до 19.06.2023 г. в размер на 1 978,42 лв.; за 2018 г. – 2 730,16 лв., ведно със законна лихва за периода от 01.05.2019 г. до 19.06.2023 г. в размер на 1 352,64 лв.; за 2019 г. – 0,00 лв.; за 2020 г. – 0,00 лв., или общо дължим данък по чл. 48, ал. 2 ЗДДФЛ в размер на 15 843,65 лв. или 8 100,73 евро и общ размер на законната лихва 10 028,39 лв. или 5 127,43 евро.

Или с решение № 9037 от 06.03.2026., постановено по адм. дело № 700/2024г. по описа на АССТ, оспорения РА № Р 22002222005867-091-001/19.06.2023г., издаден от органите на ТД на НАП – С. е отменен в 55 % от обжалваната част.

Със същото решение е осъдена Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ при ЦУ на НАП да плати на жалбоподателя М. Д. С., разноски по компенсация в размер на 1 223,69 евро.

Съгласно разпоредбата на чл. 176а АПК, В срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо – в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските, какъвто е и конкретния казус.

Предвид изхода на делото, е основателна претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски, като на същия се дължат разноски в общ размер от 3 345, 35 евро, или след приспадане на дължимите на ответника разноски по чл.161 ДОПК в размер на 176,90 евро, на М. Д. С. следва да се присъдят разноски в размер на 3 168, 45 евро.

Съдът намира, че следва да измени решението в частта му за разноските по следния начин: Присъдените на жалбоподателя разноски следва да бъдат в размер на 3 168, 45 евро.

Поради горното и на основание чл.176а от АПК, Административен съд – София – град, III отделение, 7-ми състав

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ № 9037 от 06.03.2026., постановено по адм. дело № 700/2024г. по описа на АССТ, в частта за разноските, като

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ при ЦУ на НАП да плати на М. Д. С., ЕГН [ЕГН] разноски в размер на 3 168, 45 евро.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: